

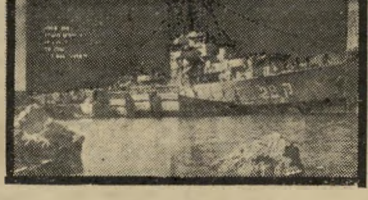
לפני 25 שנה

תחת הכותרת "רוי פאראן ניצל תמיד" דווח על גילוי מחדש של רוצח צעיר לחי' רובוביץ, שהתגורר בעיירה קנדית. תחת הכותרת "קור כלבים" הופיע מערכון מתוך מחזהו של עמוס קינן, "זה האיש", שהוצג בתיאטרון "יורה". בשער הגליון: אנויית הילדים "מבטחה".

גליון "העולם הזה", שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, מלא כתבת-שער בת 15 עמודים תחת הכותרת "האפוס של מבטחה", שבה סיפורה האחרון של מלחמת קדש - סיפור הקפת היבשת השחורה על-ידי שתי משחתות הילחים הישראליים תחת הכותרת "השופט נמלא בכית הסוהר" הובא ראיון עם מוחמד אל-הודיכר, בנו של המורשד (המנהיג) העליון של האחים המוסלמים במצרים (שאנשיהם רצחו כעבור פחות מ-25 שנה, את נשיא מצרים אנוור אל-סאדאת). במדור, נופלים ההולכים ראשונה" פורסמו עוד ארבעה סיפורי חללים של מלחמת קדש. מדור הספרים סיקר את "אשליה אבודות" מאת אנוורה דה באלוק.

גליון כבוד - חוסכת-ענק א'וחדת האפוס של מבטחה

כתבה ועדכנה בת 15 עמודים על מבצע של הפריגאטות שהערמו את האפוס של מילא

"העולם הזה" 1005
תאריך: 16.1.1957

השבוע טרם הושג סיכום זה. אולם היה ברור כי כמו כל שאר סוגי השלל הקואליציוני, יחולקו בקרוב גם סודות משרד-החוץ לפי מפתח מיפלגתי.

ים

הפריצה וסתמה

בפעם השנייה מאז המרד הגדול של 1953. הלכו הימאים הישראליים לקלפיות, כדי לבחור את נציגיהם למועצה הארצית שלהם. כמו בפעם הראשונה, היו גם הפעם התוצאות ברורות מראש: נצחון למפא"י.

כאשר הוכנע המרד על הים נשבעו הבוסים של מועצת-פועלי חיפה. כי לעור לם לא יהיה מרד חדש. החלטה זו הדי-רכה את מוזכריו הממונים של איגוד-הימאים. הם הקדישו את מיטב מרצם לסיילוק לא-בן-גוף מעל דרך השתלטות הבלעדית על ענייני האירגון.

אבן-נגף גדולה מאוד היה תמיד קצין שני נמרוד אשל, מנהיג המרד. אחרי היסול השביטה, פוטר אשל משרות שה"ט (צ"ס). רותק לחוף במשך שנים. עד אשר הצליח למצוא עבודה קבועה ב"חברת אניות פרטיות. שם עלה בדרגה, התבסס על סיפון אנייתו ובין חבריו למיקצוע.

שתי שיטות ספירה. כאשר הוגשו לפני הבחירות, הרשימות השמיות של המועמדים, היתה רשימתו של נמרוד אשל ראשונה. באתה רשימה הופיע גם שמו של מועמד אחר, קצין שני ועקיבא אורי. שם הרשימה: "נאמני כינוס הימאים".

מוכרי-האיגוד, דויד נחן, ראה ברשימה זו קליאת תגר. בחירתו של נמרוד אשל למועצה הארצית היתה פוחחת פריצה רצינית לפני חדירת כל אותם הרעיונות והתביעות, שמועצת-פועלי-חיפה החליטה כי אינם כשרים. נחן החליט למנוע אפי-שרות זו.

מבטו חלף על פני רשימת התומכים ברשימת "נאמני כינוס הימאים", ומצא בה את שמותיהם של נמרוד אשל ועקיבא אורי עצמם. המזכיר נשם לרוחה. הוא שלח את הרשימה בחזרה, בהסבירו כי צירוף שמם של מועמדים לרשימת התומכים, כמוה כהצבעת המועמדים עצמם בעד מועמדותם הם. לכן הריהו פוסל את הרשימה. נמרוד ועקיבא עזרערו. העירעור נדחה.

השבוע התפרסמו תוצאות הבחירות. בספירה, שנעשתה בהתאם לשיטה הרר-בנית, זכתה מפא"י ב-22 מקומות מתוך 28. אילו נהגו בהתאם לשיטת הבחירות היחסיות, היה רוב זה מצטמצם בהרבה. כי מתוך כל 100 נתנו רק 60 את קולם למפא"י.

אנשים

● פרופסור ישעיהו לייבוביץ, בהרצאה בבית ציוני אמריקה: "יהודי ת" גולה מתייחסים אל מדינת ישראל כאל פילגש — הם מוכנים לשלם בעד ההגנה, אבל לא לגור איתה יחד."

● מאוחר יותר מארבעת מייסדי מצפון, המתגורר כיום בגלות-מרצון בלונדון.

לכש, בצורה זו, מעטה אישי מאוד. למרות המיבצע, נחל אייונהאור ניצחון מכריע בבחירות. הוא היה עתה די חזק כדי לגשת לסיילוק החשבונו. השבוע נפל הקורבן הראשון: סר אנתוני אידן, האיש שלדעת אייונהאור נעץ את הסכין בגבו, סולק ממישרתו לפי דרישת הנשיא האמריקאי, כתנאי למתן סיוע כלכלי אמריקאי להצלת בריטניה. לגבי ראשי-משלת צרפת לא היתה ל-אמריקאים טינה אישית כה חזקה. לדעת המומחים המערביים, לא באו היוזמה ר-התוכנית למיבצע-סיני מצד ממשלת צרפת דווקא, אלא מחוגי הצבא הצרפתי וקבוצת הלחץ הקולוניאלית באלג'יר. חוץ מזה, אפשר היה לסמוך על הצרפתים שבבוא היום יפילו בעצמם את ראשי-משלתם, כמנהגם הדומה לבקרים.

מי יישבר קודם. לגבי ישראל נקט הנשיא אייונהאור מן הרגע הראשון ב"שוט-ברזל. העיקרון: ישראל לא תרוויח אף את הרווח הקטן ביותר כתוצאה מן ההתקפות" שלה. אפילו דרישותיה ה"צודקות — כגון חופשי-הישט — לא יתקרבן אף בצעד קטן אחד לקראת הגשמתן כתוצאה ממיבצע-סיני.

עיקרון כה פשטני ועיקבי לא השאיר שום מקום לגמישות ולתמרוץ. הוא היווה קיר-ברזל בפני כל הישג ישראלי: הן בצרועת עזו והן בשארם אלי-שייח'. ליש-ראל לא נשאר אלא להכות בראשה על קיר זה או להיכנע. השבוע היה על ישראל לבחור בין שתי האפשרויות. איש לא יכול להיות בטוח. במיקרה שההחלטה תהיה להיאבק, מי יישבר קודם: הראש או הקיר.

עיתונות

חורי המסנות

בראשית היה דבר, מאן הוחלף משה שרת בגולדה מאיר בתפקיד שרי-החוץ, החל מצטיין היומון מדי יום ביומו בסקו-פים עיתונאים. משום מה היה נדמה כי הוא מחונן בכישרון מפתיע לחש מראש מה יעשה או יגיד משרד-החוץ הישראלי. אולם שום כוחות אלי-אנושיים לא פעלו כאל. הסיבה היתה אנושית למדי: משרד-החוץ היה מוסר את הידיעות בסוד לטורי-פרת דבר החיננית. חנה זמר* חקוקת השלל. במשך כמה זמן הת-אזרו שאר היומנים בסבלנות עילאית. ואז פרצה הסערה: שאר עיתוני הקור-אליציה דרשו את חלקם בשלל הידיעות הסודיות. שרי אחדות-העבודה העלו את העניין בממשלה. דרשו את שיתוף עיתונם למרחב. עורכי העיתונים ישבו גם הם על מדוכה זו. הכל הסכימו שכמה סודות מגיעים גם ליהושוע ("שוקה") תדמור איש למרחב, ולגבריאל שטרן. איש על החשור**.

תחילה ניסו אנשי הממשלה להצדיק את מעשיהם. הסבירו שהם מסננים את ידיעות במחוקון, כדי שלא יישאו גוש-פנקא ממשלתית רשמית, אך יגיעו לכתובת הנכונה. אולם העורכים לא הסתפקו בכך. אם לסנון, טענו בצדק, מדוע להשתמש רק בשני חורים? מדוע לא להפוך את העיתון-נות הקואליציונית כולה למסננת גדולה, שחוריה יתחלפו בתורגות?

● כיום עורכת דבר. ● שזכה בחודש שעבר פרס על תרו-מתו לזכויות האדם, מיד ונדה שבראשה עמד השופט העליון (בגימלאות) חיים כהן.

מפקדי צבאות בארנס ודיין

גנרל בארנס, מפקד כוח או"ם במירוח-התיכון נפגש עם הרמטכ"ל, רבי-אלוף משה דיין. בנמל התעופה לוד, אחד מנושאי שיתחם - אופן מטירת חצירהי סיני לידי כוחות או"ם לאחר פינוי צה"ל את האזור.